

efter det ærede Medlems Udsagn skulde indtage, men at han kun har høftet Utal fra begge Sider derfor. Skulde det egentlig ikke snarere være begge Things Pligt at yde ham Tak, fordi han har stille sig, som han har gjort? Det har imidlertid længe været mig klart, forsaavidt jeg har kunnet udgrænse Forholdet, at man fra den første Begyndelse af det nuværende Ministeriums Fremkomst har betragtet det med ganske andre Øine, har maalt det med en ganske anden Men og har veiet det paa en ganske anden Vægtstaaal, end man ellers her i Landet er vant til at maale og veie Ministerier. Heri er jeg bleven bestyrket ved, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) forleiden yttrede om Udtalelser, der skulde være faldne her i Salen ved Ministeriets første Fremkomst, og jeg er yderligere bleven bestyrket heri ved den Stilling, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har indtaget overfor disse to Ministerier. Indenrigsministeren i det forrige Ministerium svarede i Anledning af et Lovforslag om Fæstevæsenet, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) havde indbragt her i Salen, uden først at spørge det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds om Forlov, at han maatte afvise denne Sag, at han bestemt maatte modfatte sig den i dens Helhed og aldeles ikke vilde indlade sig paa at kritisere i det Enkelte et Forslag, som han modsatte sig i dens Helhed. Dertil svarede det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, at han godt kunde forstaa, at Ministeren havde stille sig, som han gjorde, om han end ganske vist ikke kunde billige det; at Ministeren imidlertid ikke havde sagt, hvorledes han i Fremtiden vilde stille sig til Sagen, men kun, at han for Diebliffet afviste den, og at man derfor kunde haabe, at han senere vilde stille sig paa anden Maade. Det hollsteinste Ministerium havde imidlertid neppe siddet en Maaned, før det ærede Medlem stillede en Forespørgsel om, hvorledes dette Ministerium stillede sig til Sagen. Ministeriets Chef svarede, at saasnart Samlingen var endt, vilde han tage Spørgsmaalet under alvorlig Overveielse, samt at Ministeriet erkjendte, at det var et saa vigtigt Spørgsmaal, at det fortjente at træde ganske anderledes i Forgrunden end tidligere. Dertil sagde da det ærede Medlem, at han fandt det høist uforsvarligt, at Ministeriet var fremstaaet uden at være enigt om denne Sag. Man behøvede ikke at tafte Ministeriet for, at det vilde tage Sagen under Overveielse, thi det skulde det nok blive nødt til at gjøre, og han sluttede med at sige, at den Sag var god til at komme ud i Befolkningen med, for at vise Bælgerne, hvorledes Ministeriet betragtede den. Nu vil jeg dog spørge enhver Upartist, om den forrige Indenrigsministers Svar i denne Sag ikke var ganske anderledes affeende, men det kunde det ærede Medlem godt forstaa; det ganske

anderledes imødefommende Svar, han fik af Chefen for det nuværende Ministerium, blev derimod af det ærede Medlem behandlet paa den Maade, jeg har sagt. Disse Bemærkninger har jeg ikke villet vige tilbage for at fremsføre. — Forresten maa jeg sige, at jeg lægger Vægt paa, at de samme Herrer, der have hidført Grundlovsforandringen af 1866, og derved have knust den parlamentariske Spire, som indeholdtes i Grundloven af 1849, nu i deres Adresse beraabe sig paa, at Vægten skal lægges paa det folkevalgte Kammer. De Herrer huske altsaa ikke paa, at vi i Grundloven af 5te Juni havde to folkevalgte Kamre, begge fremgaaede af den almindelige Valgret. Det kan ikke benegtes, og naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds nylig gjorde sig til af, at han havde skaffet den almindelige Valgret 27 Medlemmer i Landstthinget, samt at der, hvis han ikke havde gjort den Frontforandring, han gjorde, slet ikke vilde være kommet den Slags Medlemmer derind, saa vil jeg spørge ham, hvoraf han veed det? Dersom det Forslag, der blev forelagt i Rigsraadet, var blevet negtet, veed han da, hvad der vilde være slet? Jeg tror det ikke, men derimod veed jeg, at en af de vigtigste Hindringer, der fremskød paa Valgtribunerne for os, som holdt paa 5te Juniloven, var det ærede Medlems Trafsald, idet man sagde: Naar det Medlem har sagt, at det og det er det Bedste, vi kunne faae, hvorledes kunne I faa tale om, at vi kunne faae noget Andet. Jeg siger altsaa, at det var to folkevalgte Kamre, som Femte Juniloven gav os, men blev der, da den ny Forsfatning traadte i Kraft, vedtaget en Tillægsbestemmelse om, at det ny Landstthing ikke skulde have samme Myndighed som det gamle? Det tror jeg ikke; jeg tror, man maa sige, at det nuværende Landstthing desværre i saa Henseende har ganske den samme Ret, som det forrige, og Hentydningen til, at dette Kammer er det folkevalgte Kammer, kan ikke forandre Noget i begge Things Stilling til hinanden. — Jeg vender nu tilbage til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds. Han sagde igaar, at ingen samvittighedsfuld Mand kunde stille sig anderledes, end han stillede sig under Grundlovskampen, og det ærede Medlem har altsaa handlet efter sin Samvittighed. Da imidlertid Sagen kom ind i Rigsdagen, vare vi bundne i vor Afstemning, ikke derved, at det ærede Medlem stillede sig imod os — det skal jeg indbringe — men derved, at han lammede Forhandlingerne, fordi han ikke kunde være med os. Det ærede Medlem udtalte, at det skulde glæde ham, og at han vilde puste, at de af hans Venner, som vilde sige Nei, kunde fremme Sagen, samt at han ikke vilde lægge dem den fjerneste Hindring i Veien ved dens Gjenindsættelse; men hvad gjorde det ærede Medlem? Den Gang da den afgjørende Kamp om Sagen skulde staa, reiste det ærede Medlem sig og stillede sig blandt dem, som vilde sige Ja,